

הפטרות חקת

ספר שופטים, פרק יא

א ויפתח הגלעדי הנה גבור חיל והוא בן-אשה זונה וילד גלעד
את-יפתח: ב ותלד אשת-גלעד לו בנים ויגדלו בני-האשה ויגרשו
את-יפתח ויאמרו לו לא-תנחל בבית-אבינו כי בן-אשה אחרת אתה:
ג ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל-יפתח אנשים
ריקים ויצאו עמו: ד ויהי מימים וילחמו בני-עמון עם-ישראל: ה ויהי
כאשר-נלחמו בני-עמון עם-ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את-יפתח
מארץ טוב: ו ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון:
ז ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי
ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ח ויאמרו זקני גלעד אל-יפתח
לכו עתה שבנו אליה והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש
לכל יושבי גלעד: ט ויאמר יפתח אל-זקני גלעד אם-משיבים אתם אותי
להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש:
י ויאמרו זקני-גלעד אל-יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם-לא כדברך
כן נעשה: יא וילך יפתח עם-זקני גלעד וישמו העם אותו עליהם לראש
ולקצין וידבר יפתח את-כל-דבריו לפני יהוה במצפה: יב וישלח
יפתח מלאכים אל-מלך בני-עמון לאמר מה-לי ולך כי-באת אל
להלחם בארצי: יג ויאמר מלך בני-עמון אל-מלאכי יפתח כי-לקח
ישראל את-ארצי בעלותו ממצרים מארנו ועד-היבק ועד-הירדן ועתה
השיבה אתהו בשלום: יד ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל-מלך בני

עֲמוּן: טו וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יִפְתָּח לֹא־לִקְחַתְּ יִשְׂרָאֵל אֶת־אֶרֶץ מוֹאָב
וְאֶת־אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוּן: טז כִּי בַעֲלוֹתֶם מִמִּצְרַיִם וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר
עַד־יַם־סוּף וַיָּבֹא קִדְשָׁה: יז וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכָיִם | אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם |
לֵאמֹר אֶעֱבְרָה־נָּא בְּאֶרְצְךָ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אֱדוֹם וְגַם אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח
וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁ: יח וַיֵּלֶךְ בַּמִּדְבָּר וַיָּסֹב אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם
וְאֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ לְאֶרֶץ מוֹאָב וַיַּחֲנוּ בְּעֵבֶר אַרְנוֹן
וְלֹא־בָאוּ בְּגִבּוֹל מוֹאָב כִּי אַרְנוֹן גִּבּוֹל מוֹאָב: יט וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכָיִם
אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֹשְׁבֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲבְרָה־נָּא בְּאֶרְצְךָ
עַד־מְקוֹמִי: כ וְלֹא־הֶאֱמִין סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֵבֶר בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֹף סִיחֹן
אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בִּיהֻצָה וַיִּלְחָם עִם־יִשְׂרָאֵל: כא וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־סִיחֹן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ בַּיַּד יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּירֶשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־אֶרֶץ
הָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַהִיא: כב וַיִּירֶשׁוּ אֶת כָּל־גִּבּוֹל הָאֱמֹרִי מֵאַרְנוֹן
וְעַד־הַיַּבֵּק וּמִן־הַמִּדְבָּר וְעַד־הַיַּרְדֵּן: כג וַעֲתָה יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ
אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּירֶשְׁנֵם: כד הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ
כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ תִירֶשׁ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אוֹתוֹ
נִירֶשׁ: כה וַעֲתָה הַטּוֹב טוֹב אַתָּה מִבְּלֶק בְּוַצְפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב הַרּוֹב רַב
עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־נִלְחָם נִלְחָם בָּם: כו בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל בְּחֹשְׁבֹן וּבְבִנוֹתֶיהָ
וּבְעֶרְעוֹר וּבְבִנוֹתֶיהָ וּבְכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר עַל־יַדֵּי אַרְנוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
וּמִדּוּעַ לֹא־הִצַּלְתֶּם בְּעַת הַהִיא: כז וְאַנְכִי לֹא־חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה עָשָׂה אֶתִּי
רָעָה לְהִלָּחֵם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוּן:
כח וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־דְּבָרַי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו:

כט וַתְּהִי עַל־יַפְתָּח רֵיחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת־הַגְּלֶעֶד וְאֶת־מְנַשָּׁה וַיַּעֲבֹר
אֶת־מִצְפָּה גְלֶעֶד וּמִמִּצְפָּה גְלֶעֶד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן: ל וַיִּדַּר יַפְתָּח נָדָר לַיהוָה
וַיֹּאמֶר אִם־נָתַן תַּתֶּן אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי: לֹא וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא
מִדֹּלְתִי בֵיתִי לַקְּרֹאתִי בְּשׂוֹבֵי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה וְהַעֲלִיתָהּ
עוֹלָה: לֹב וַיַּעֲבֹר יַפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לְהַלְחֵם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ:
לג וַיִּכְּסוּ מֵעֲרוֹעֵר וְעַד־בּוֹאֵד מִיַּת עֲשָׂרִים עִיר וְעַד אַבְל כְּרָמִים מִפֶּה
גְּדוּלָה מְאֹד וַיִּכְנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: